

4. Jestli osoba, v jejíž prospěch se reklamuje, sice jest způsobila, by řídila provozování živnosti, polního hospodářství a t. d. nebo k tomu dohlížela, nehodí-li se však již k tomu, by sama ruce přiložila k dílu nebo vedlejším výdělkem vyživila sebe a členy své rodiny, tak může nárok na osvobození v tomto směru býti pokládán za platný, kdyby změna ve provozování živnosti nebo polního hospodářství a t. d. propachtováním, pronajatím nebo přijetím najatých dělníkův a pod. vyloučila možnost, že by si mohla zjednatí přiměřenou výživu.

5. Věk ovdovělé matky nebo babičky a osiřelých sester, jakož i tělesná povaha jejich nebere se do úvahy, ovšem však otázka, jestli takoví reklamanti (žadatelé za dočasné osvobození) nemohli by ku své výživě postrádati podpory reklamovaného bez ohrožení svého živobytí, t. j. není-li jejich výživa majetkem nebo vůbec nějak bez spolupráce reklamovaného zajištěna.

6. Úplná nemajetnost rodiny není potřebna, by se dosáhlo osvobození.

Užívá-li reklamant nějakého požitku (výminku, renty a t. d.), tak to vylučuje osvobození reklamovaného jen tehdy, jestliže takový požitek podle místních poměrův umožňuje výživu rodiny i bez reklamovaného.

7. Za bratra reklamovaného, sloužícího ve vojště řadovém nebo v záloze, nemůže ten býti pokládán, který dobrovolně dále slouží ve stálém vojsku nebo válečném námořnictvu, přes úhrnnou dobu zákonných služebních let v řadovém vojsku a záloze, nebo který náleží do svazku stálého vojska nebo námořnictva, nejsa zavázán ku úplnému zákonnému času služebnímu dvanácti, případně devíti let; pak ten, který slouží v náhradní záloze a zemské obraně ať aktivně (zbrojně) nebo neaktivně; konečně ti, kteří jsou v evidenci (výkazu) náhradní zálohy.

Naproti tomu platí svrchu uvedené ustanovení branného zákona bez rozdílu, slouží-li bratr jako důstojník, duchovní správce nebo v jakékoli vlastnosti, nebo zda-li jest jako dobrovolník, nebo dle pořadí losového nebo z povinnosti úřední odvedený, v povinnosti služební, v řadovém vojsku nebo v záloze, potom zda-li jest v aktivní službě čili nic, nebo jestli konečně za své řadové nebo záložní služební doby přináleží některému četnickému sboru.

8. Žádá-li se za dočasné osvobození osoby povinné k odvodu jako jedině podpory jejich pomoci potřebných rodičův a příbuzných, poněvadž někdo jiný k podpoře jich zavázaný této povinnosti, nebo jen také příležitosti ji vyplnití, se vyhnul přesídlením do jiného místa, vystěhováním, zřízením vlastní domácnosti nebo jiným způsobem, nemůže nárok na osvobození pokládán býti za odůvodněný.